

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 22.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **11614** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на „OGL-F. T. L. V.“, чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение № Р. 4800-2324/30.10.2020г./32-318386, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна. С решението е постановен отказ да се освободи депозита за вноса на стока № 1 - пресни тиквички оформени с Митническа декларация с МРН №19BG003010003888R8/23.04.2019г. и депозитът е задържан за плащане на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

Страните по делото са :

жалбоподателят „OGL-F. T. L. V.“ G.– Германия /“О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление Е. 11a-d, 85445. О. с V. №DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2,

ответникът Директор на Териториална дирекция "Митница П.", (с предишно наименование Териториална дирекция „Тракийска“ до 31.07.2021г.) при Агенция „Митници“, с адрес: [населено място], [улица].к. 4004

Становища на страните:

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на решението поради съществено нарушение на процесуалните правила - процедурата по доказването на декларираната митническа стойност по реда на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона.

По указанията на митническите органи дружеството представило фактури за покупка и транспорт на процесната стока, международна товарителница, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки и потвърждение от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формирането на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби, дневници за покупки и дневници за продажбите, доказателства за извършени плащания.

Счита, че доказателствата потвърждавали декларираната при вноса договорна стойност и условията по чл.70, пар.3 от Митническият кодекс на Съюза (М.). Стоката е закупена и заведена в счетоводството на дружеството по цената, обявена при вноса и действително платена на продавача. Митническата администрация неправилно отхвърлила всички представени доказателства, нито един от представените документи не е бил оспорен от митническата администрация, нито приет за неистински или подправен.

Изводите в оспореното решение, основани на данните за продажбата на стоката на загуба, не съответствали на предвидено изискване в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, при преценката на продажбата на първо търговско ниво не била отчетена спецификата на случая. Продажбата на процесната стока на международна верига „L.“ не била изолирана, касаело се за дълготрайни търговски взаимоотношения с предмет доставки на пресни плодове и зеленчуци през цялата година. Тези взаимоотношения предполагали гъвкав подход при определянето на крайния финансов резултат. За едномесечен период дружеството реализирало печалба от продажбата на стоки от същия вид, независимо от отделни продажби на цени, по-ниски от митническата стойност. Дружеството представило становище на 23.12.2019г. по чл.22, пар.6 от Регламент 952/2013 заедно с писмо от 31.07.2019г., депозирано и с жалбата до съда, съдържащо изявление, че печалбата от реализацията на сравними продукти (в случая тиквички) към конкретен клиент, се изчислявала на месечна база.

ОТВЕТНИКЪТ – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, чрез юрк.С., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания. В подробна писмена защита излага правни и фактически съображения. Позовава се на конкретни норми по правото на ЕС, приложими към определянето на митническата стойност по процесния внос: съображение 147 от преамбюла и чл.181, параграф 1 от Регламент (ЕС) №1308/2013; Регламент (ЕС) №2018/1602 на Комисията; съображение 31, чл.73, буква а) а и чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891; Регламент (ЕС) №952/2013 - Митнически кодекс на Съюза (М.), конкретно членове чл.1, чл.69, чл.70, чл.71, чл.74; Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447 – член 132 и член 148.

За проверката на достоверността на декларираната договорна цена митническите органи взели предвид обстоятелства, свързани със стоката и които биха могли да обосноват по-високата цена, но вносителят не е заявил данни за екстра качество или био-продукт на стоката. Позовава се на обстоятелствата за взаимоотношенията между търговските партньори - вносителят и купувачът на първо търговско ниво, за пазара на процесната стока. Нямамо логично обяснение защо добре познати търговци

договарят големи количества стоки, но не могат да договорят по-ниски цени. Освен при извънредни обстоятелства, пазарната логика изисквала търговецът да продава стоката на цена, по-висока от цената на закупуването ѝ, при нормални условия сделките се сключвали с цел печалба. На основание чл.132 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447 митническите органи можели да приемат намаляването на договорната цена само поради дефект на стоката, който е съществувал преди допускането ѝ до свободно обращение, но не е бил взет предвид при сключване на договора за покупко-продажба. Позовава се на Решение на Съда от 12 октомври 2017 г. по дело X BV, C- 661/15, EU:C:2017:753,т.23.

Видно от фактите по делото:

На 23.04.2019г. пред Митническо бюро С., дружеството OGL F. е подало митническа декларация с MRN19BG003010003888R8, с която като вносител, под режим „допускане до свободно обръщение с цел крайно потребление“, декларира под № 1 стока „пресни тиквички“ с нето тегло 4800 кг, с произход Република Турция, с код по КН07099310, с декларирана митническа стойност 8 525,48лв, преизчислена в евро на 100 кг – 90,81 евро на 100 кг. За произхода на стоката е представен сертификат за движение EUR1, износителят е "D. (...)" - търговец със седалище в [населено място], Република Турция.

С оспореното по делото решение на основание чл.29 от Регламент 952/2013г. във връзка с чл.19, ал.7 от Закона за митниците (ЗМ), е постановено следното:

За стока №1 пресни тиквички по митническа декларация с MRN 19BG003010003888R8 от 23.04.2019г. са коригирани декларираните данни в клетка 1/10 “Режим“ като вместо посоченото в 1/11Допълнителен режим: „000 Няма допълнителна процедура“,с решението се коригира на вписване със следното съдържание “F02-стандартни стойности при внос Регламент (ЕС) №543/2011“.

На основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е постановен отказ да се освободи представеното от вносителя обезпечение в размер на 982,17лв. за същата стока, което се задържа за плащане на дължимото вносно мито.

.Извършени са корекции в митническата декларация в група данни 4 и информация за определяне на стойността и данъците: по 4/6 дължим размер на вносно мито А00 на 646,48лв.- по 4/6 дължим размер на вносно мито А01 -1426,95лв. в4/5ставка мито А01 29,7282 ;по 4/4 данъчна основа В00 вместо 10 238,22 да се чете 7745,65лв. по 4/6 дължим размер на ДДС В00 вместо 2047,64 лв. да се чете 1549,13лв. Коригираните данни са посочени в таблицата към клетка 47.

Като резултат от корекциите, с оспореното решение за вноса на процесната стока е определено ново задължение: за вносно мито А01 в размер на 982,17 лв., което да бъде взето под отчет и недължимо внесено ДДС при вноса на стоката в размер на 498,51лв.

От изложеното, и като взе предвид относимите към казуса по делото разпоредби, съдът намира, че следва да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС, поради следното:

Оспореното решение е издадено на основание разпоредби от Митническия кодекс на

Съюза и от компетентен орган по прилагането на митническото законодателство на ЕС. Съдът взе предвид приетото по точка 27 от Решение от 18 юли 2013г. по преюдициално дело C-136/12, *C. nazionale dei geologi*, E.:EU:C:2013:489 по въпроса дали юрисдикция, чието решение не е окончателно, както в случая по делото, е задължена да отправи преюдициално запитване. Съдът на ЕС е приел, че: „Когато обаче тези юрисдикции сметат, че прибегване към правото на Съюза е необходимо, за да им даде възможност да решат определен спор, с който са сезирани, член 267 ДФЕС им вмениява по принцип задължението да сезират Съда с всеки въпрос за тълкуване, който може да възникне.“ За този си извод Съдът на ЕС препраща към Решение от 6 октомври 1982 г. по дело *C. и др.*, 283/81, точка 11-20.

Националната съдебна практика по чл. 75, пар. 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 в преобладаващата си част застъпва становище, че декларираната договорната стойност от OGL е доказана на основание съответствието между декларираните данни от вносителя и износителя, доказателствата за плащане по фактурата. Идентично е и заключението на вещото лице по делото. От разпоредбата не следвало, че продажбата на загуба на вносните стоки е обстоятелство, относимо към доказването на договорната стойност. Уважени са останалите доводи на OGL: за продажбата на загуба поради промоции на веригата L.; продажбата на печалба или на загуба не следвало да се преценява за отделна партида, а за по-голям период; отклоненията от цените при вноса са приети за последица от трайните търговски отношения на вносителя с L., в това число и продажбите на промоция от клиента му на крайни потребители. Тези изводи противоречат на мотивите, застъпени от митническия орган, идентични с тези по делото.

Настоящият състав на съда намира за необоснована нито едната, нито другата теза в съдебната практика, предвид даденото тълкуване на митнически разпоредби с Решение на Съда от 11 март 2020 г., *BV*, C-160/18, EU:C:2020:190 и Решение на Съда от 20 декември 2017 г. по делото *H.*, C-529/16, E.:EU:C:2017:984, както и необходимостта от тълкуване на други приложими към казуса по делото разпоредби за определянето на митническата стойност на вносните стоки, а именно: на чл. 75, пар. 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 във връзка с чл.70, от Митническия кодекс на Съюза; на чл.75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/89 във връзка с цитираната съдебната практика с оглед прилагането ѝ по аналогия.

.Посочените разпоредби от делегирания регламент не са тълкувани до сега от Съда на ЕС. Също не е дадено тълкуване на чл.70, параграф 3, от Митническия кодекс на Съюза, в контекста на свързани лица, които са „юридически признати търговски партньори“. Също тези разпоредби не съдържат препращане към правото на държавите-членки. Както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа на равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки с оглед на определянето на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза, при което да се отчита не само съдържанието, но и контекстът ѝ и целта, преследвана със съответната правна уредба (решение от 25 юни 2020 г., *M. F.*, C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, т. 53 и цитираната съдебна практика). Поради това следва, че тълкуването им следва да бъде направено от Съда на ЕС.

Само от съдържанието на приложимите в казуса по делото разпоредби, не може да се даде еднозначно тълкуване и отговор всички въпроси, които са съществено значение не само за да бъде постановен мотивиран съдебен акт, но и обуславят разрешаването на правния спор по делото.

Тълкуването, дадено с Решение от 21 януари 2016 година по дело C-430/14, V., касае различна хипотеза на свързани лица – между физическо лице купувач и юридическо лице – продавач, поради родствена връзка между физически лица, е неприложимо в казуса по делото. Също по въпроса за продажбата на загуба между търговци и на потребители, съдебната практика на Съда на ЕС, установена с Решение на Съда (пети състав) от 19 октомври 2017 г. по дело C-295/16, E. A. SA, E.:EU:C:2017:782, както и Определение на Съда (шести състав) от 7 март 2013 г. по дело C-343/12, E. B. CVBA, E.:EU:C:2013:154 по Директивата за нелоялните търговски практики, е неотнормисима в казуса по делото, доколкото се касае за доказването на декларираната митническа стойност на вносни селско стопански продукти от трети страни. Настоящият съд не установи съдебна практика на Съда на ЕС, от която да следва недвусмислено отговор на тези въпроси.

Необходимостта от тълкуване по реда на чл.267 ДФЕС произтича освен от изложеното и от принципа за правна сигурност от гледна точка на осигуряването на единство при правоприлагането в областта на митническото законодателство на Съюза. Също тълкуването ще допринесе за ефективното действие на правото на ЕС, в това число, както се обсъди по-горе по т. 43 от мотивите, и за да не се допусне загуба на данъчни приходи за ЕС.

На основание всичко изложено, съдът следва да отмени определенията си, постановени в съдебно заседание 12.04.2021г., с които е приключено съдебното дирене и даден ход на устните състезания, като съдът постанови мотивирано определение в закрито заседание, с което да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕКС за тълкуване на приложимите норми, с оглед на което и на основание чл.253 ГПК вр. чл.144 АПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определенията на съда по делото, постановени в открито съдебно заседание от 12.04.2021г., с които съдът е приключил съдебното дирене, дал е ход на устните състезания и е приключил същите.

ВНАСЯ делото в закрито съдебно заседание за постановяване на определение, с което на основание чл.267 от Договора за функционирането на ЕС да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: